

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. Русе, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милен Петров

при участието на секретаря Ева Д.а
като разгледа докладваното от Милен Петров Гражданско дело №
20234500100559 по описа за 2023 година

Предявени са искиове от Д. Г. Й. от с.*** обл.Русе, чрез редовно упълномощен процесуален представител срещу Гаранционен фонд-гр.София за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 50000.00лв., ведно със законната лихва, считано от 28.04.2023 г.-обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, свързани с получени от ищцата травми от ПТП, настъпило на 13.01.2023 г. и сумата от 535.15 лв., ведно със законната лихва, считано от 28.04.2023 г.-обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разноски за лечение, свързани с получени от ищцата травми от същото ПТП. Претендират се разноски.

Ищцата твърди, че посочените вреди са последица от настъпило на 13.01.2023 г. около 06.40 ч. ПТП, в гр.Русе, при което при пресичане на платното за движение, на място, явяващо се продължение на тротоара по бул.“Мидия Енос“ на кръстовището с бул.“Стефан Стамболов“ е блъсната от неустановен лек автомобил при извършване на маневра десен завои и който не е съобразил поведението си на пътя със законово регламентираното задължение да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците. Твърди и че след инцидента, водача на лекия автомобил напуснал мястото на ПТП без да изчака съответните органи и че местопроизшествието било посетено от мл. автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“-Русе, който съставил КП за ПТП с пострадали лица №39/18, в който описал причините и обстоятелствата за настъпване на инцидента.

Счита, че процесното ПТП е настъпило изцяло поради противоправното и виновно поведение на водача на неизвестното МПС, който с поведението си е нарушил разпоредбите на чл.5, чл.116, § 6, ал.1, т.54 ЗДвП, чл.84 от ПП на ЗДвП и ТР № 2/16 ОШНК, т.6, б. “в“. Твърди, че е потърсила спешна медицинска помощ в УМБАЛ “Канев“ АД с оплаквания за силни болки, оток, нарушена функция в областта на дясна коленна става и

дясна глезенна става и подбедрица, с видима деформация на дясна коленна става. След извършени прегледи е взето решение за провеждане на оперативно лечение по спешност-Остеосинтезис металика.Остеопластика- извършена била открита репозиция, автоостеопластика и фиксация с винтове. По време на болничния престой била проведена и медикаментозна терапия. След отпадане необходимостта от денонощно лекарско наблюдение била освободена за продължаващо домашно лечение с дадени указания за режим на покой, прием на лекарствени средства, превръзки и в последствие- раздвижване.

Получената от ПТП травматична увреда ѝ е причинила болки и страдания, които са били със значителен интензитет през първите два месеца от възстановителния период, който е продължил около 4-4.5 месеца. С оглед характера на травмата и предвид извършената оперативна интервенция следвало да спазва щадящ режим на покой без никакво натоварване на увредения крайник. Заявява, че е била изправена пред невъзможност да посреща със собствени сили обикновени битови потребности като хранене, обличане, тоалет, за задоволяване на които е получавала помощ от своите близки. Изпитвала е непрестанни силни болки, усилващи се и при най-леко движение и трудно повлияващи се от обезболяващи. Преди инцидента била водила активен начин на живот, а последиците от ПТП са довели до промяна в нормалното протичане на ежедневието ѝ, до насилствено ограничаване на социалната, семейната и трудова ангажираност. Възвръщането към обичайните делнични занимания щяло да коства време, търпение, болки и провеждане на рехабилитация в съответния оздравителен период. Пътно-транспортното произшествие се е отразило силно негативно и на емоционалното ѝ състояние- станала тревожна, неспокойна и напрегната, чувствала се безпомощна и в тежест на близки и роднини. Твърди и че във връзка с лечението на претърпените травми е направила разходи в размер на 535.15 лв.

Тъй като извършителят на инцидента и автомобила са неидентифицирани и до настоящия момент, претендира отговорността на Гаранционен фонд.

Твърди също, че с нарочна молба-претенция, входирана при ответника на 28.04.2023 г. поискала от ответника да ѝ бъде изплатено обезщетение за гореописания случай, но с писмо от 14.07.2023 г. било отказано това от ответника.

Ответникът Гаранционен фонд-гр.София, в писмен отговор по реда и в срока по чл.131 ГПК, не оспорва, че е сезиран във връзка с процесното ПТП и е образувана щета № 23210071/28.04.2023 г. УС на ГФ е отказал изплащане на обезщетение за вреди, тъй като освен констативен протокол за ПТП и медицински документи, не са представени никакви други доказателства за установяване на основанието и размера на претендираните вреди. Липсват доказателства, установяващи механизма, причините и обстоятелствата, при които е настъпило събитието, както и за поведението на участниците в него. Оспорват твърденията на ищцата за механизма на ПТП, като считат, че в нейна тежест е да установи същия. Не са представени доказателства с оглед установяване на виновното противоправно поведение, механизма, причините и обстоятелствата, при които е станало процесното ПТП, както и с оглед изясняване поведението на пострадалата. Освен това считат, че размерът на претендираните неимуществени вреди е изключително завишен. В условията на

евентуалност, ако съдът прецени, че иска срещу Гаранционния фонд е основателен, правят възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата в размер на 80%, която като пешеходец сама се е поставила в опасност. Оспорва и материалната доказателствена сила на представения КП за ПТП с пострадали №39/18.

От фактическа страна:

От представения като писмено доказателство КП за ПТП с пострадали №39/18/13.01.2023 г./л.7/, издаден от служител на МВР е видно, че на 12.01.2023 г. в 07.00 ч. ищцата е била блъсната при пресичане на бул.“Мидия Енос“ при кръстовището с бул.“Стефан Стамболов“ в гр.Русе от неустановен извършител, водач на неустановено МПС. В протокола са описани данните, които са възприети от служителя на МВР по сведения на Й., включително състоянието на пострадалата-фрактура на дясна коленна става. Посочено е и че ищцата се явява в УМБАЛ“Канев“ на 13.01.2023 г., изготвена е и план-схема на ПТП.

Във връзка с процесния случай, ищцата е подала на 28.04.2023 г. пред Гаранционен фонд претенция за неимуществени и имуществени вреди, по което е образувана щета № 23210071/28.04.2023 г. С решение от 14.07.2023 г., ответникът е отказал плащане поради непредставяне на изискани допълнителни за случая документи.

От Епикриза/ИЗ №935/13.01.2023 г.-л.9/, издадена от УМБАЛ Канев АД, Клиника Ортопедия и травматология се установява, че ищцата Й. е постъпила в болницата на 13.01.2023 г. и е изписана на 20.01.2023 г. В същата е посочено и че анамнезата е снета по данни на пациентката, която съобщава за травми на десен крак след като е блъсната от автомобил в 7.00 ч. на 12.01.2023 г.

Заключението по приетата съдебно-медицинска експертиза съдът цени като обективно и основано на представената по делото медицинска документация. От него се установява, че Й. е получила следните увреждания: счупване на латералния кондилул на дясна голямопещална кост, наложило автоостеоопластика и метална остеосинтеза. Характерът на описаното увреждане при ищцата може да се разглежда по медика биологичния признак - Трайно затрудняване на движенията на десен долен крайник, за срок повече от 30 дни. Увреждането може да бъде получено при ПТП, описано в протокола за ПТП и да бъде в причинно-следствена връзка със същото. Такова счупване е възможно да се получи и по други механизми, без съприкосновение на лек автомобил с пешеходец, но тези механизми не включват падане от собствен ръст и съприкосновение на коляното със земната повърхност. При такова счупване, като полученото от ищцата, болките обичайно са най-силни непосредствено след получаване на увреждането, след което продължават до имобилизация на крайника или до приемане на обезболяващи медикаменти. Болки със значителен интензитет се усещат и в следоперативните периоди, които обикновено се намаляват с медикаменти. Възможно е да се изпитват сравнително слаби болки, но с продължителен характер за месеци и години, особено при физическо натоварване и при промяна в атмосферните условия. Ищцата е постъпила в болница на 13.01.2023 г. и е изписана на 20.01.2023 г., като лечението е продължило в домашно-амбулаторен режим,

като през м.11.2023 г., Й. е постъпила отново в болница за изваждане на метални тела от дясна коленна става поради оплаквания. Вещото лице посочва, че представените документи за закупени лекарства и медицински услуги са във връзка с лечението на ищцата.

В о.с.з. на 17.01.2024 г., вещото лице е посочило, че при изготвяне на експертизата е съобразил единствено схемата към КП за ПТП и изложеното в ИМ. Отново заявява, че такова увреждане може да се получи и не от ПТП.

Останалите представени по делото медицински документи не следва да бъдат самостоятелно обсъждани, тъй като съдържащата се в тях информация за факти от предмета на доказване по делото е съобразена изцяло от вещото лице при изготвяне на изслушаната и приета по делото съдебномедицинска експертиза. Вещото лице е обсъдило изключително подробно събраните по делото доказателства и медицинската документация.

В приетата по делото и неоспорена от страните автотехническата експертиза се установява механизмът на настъпване на ПТП- на процесната дата около 06:40 ч. в гр. Русе, през тъмната част на денонощието, по бул. „ Мидия-енос" неустановен автомобил се е движил в посока от кв. „ Новата Махала". Непосредствено преди кръстовището с ул. „Стефан Стамболов" е ударил пешеходката Д. Й., която е пресичала булеварда по продължение на тротоара, отляво надясно, гледано по посоката на движение на автомобила. Ударът от неустановения автомобил за Д. Й. е настъпил в дясната ѝ част. Посочения механизъм на ПТП, показан в констативния протокол и схемата към него кореспондират с установената травма на Йорданова и технически са характерни за удари от автомобили с ниска скорост — до около 20 км/ч. Техническа причина за произшествието е пресичането на траекториите на движение на неустановения автомобил и на пострадалата пешеходка в един и същ момент и място. Възприемането и действията от страна на неустановения водач за безопасно движение и за предотвратяване на произшествието, следва да имат субективен характер. В събраните по делото материалите не са установени данни, които да показват, че е имало ограничаване или намаляване на видимостта между участниците в произшествието. Преди кръстовището и преди мястото на произшествието, видимостта вляво и вдясно за водача е била ограничена от сгради. Вещото лице посочва и че ако водача на неустановения автомобил е спрял преди кръстовището и преди продължението на тротоара, поради това че не е съществувала достатъчна геометрична видимост вляво и вдясно след кръстовището, пострадалата пешеходка не е попадала в опасната му зона. Възприемането и действията от страна на неустановения водач в тази насока, следва да имат субективен характер.

Както в експертизата, така и в о.с.з. на 28.02.2024 г., вещото лице посочва, че единствените данни за претърпяното ПТП от Д. Й. са в Констативния протокол № 39/18 от 13.01.2023г. на Сектор Пътна полиция към ОД на МВР-Русе и план-схемата, приложен към него.

От справка от 14.12.2023 г., изх. от ОД на МВР-Русе, сектор „ПП“/л.129/ се установява, че във връзка Констативния протокол за ПТП с пострадали № 39/18/13.01.2023 г. не е образувано ДП.

В о.с.з. на 17.01.2024 г. е разпитан свидетелят С. Д./във фактическо съпругеско съжителство с ищцата/. Същият установява, че през 2023 г., между 10-ти и 15-ти януари закарал Й. до местоработата й. Малко след това тя му звъннала и му казала, че я е ударила кола, била много уплашена, но му казала, че е добре. Свидателят твърди, че отишъл да я вземе от местоработата й, след което се прибрали в дома им, но като видели, че не може да стъпва, защото се беше получил оток я закарал в Спешно отделение. Там дошли полицейски служители, на които разказали за случая и те съставили протокол. След това ищцата постъпила в Отделението по ортопедия, където й направили операция и където тя престояла около седмица. Лекарите казали, че в продължение на три месеца ищцата няма как да стъпва на пострадалия си крак и в рамките на тези три месеца тя само лежала, като за нея се грижел изцяло свидетеля- придружавал я до тоалетна, до банята. След изтичане на три месеца, ищцата започнала да се движи с проходилка и с патерица, а след това ходила на рехабилитация на два пъти. През м.ноември се наложило да се извадят имплантите и отново претърпяла оперативна намеса. Свидателят установява и че всеки месец ищцата вземала медикаменти, поставяли й инжекции. Твърди и че към настоящия момент Й. изпитвала болка в крака, за което се налагало да взема обезболяващи лекарства, поради което и не ходи на работа. Д. Й. и преди инцидента имала страх от пресичане и от високо, но след инцидента вече не искала да излезе никъде без да са заедно. Свидателят изрично установява, че протокола за ПТП е бил съставен в болницата.

От правна страна:

Предявен е иск с правно основание чл.519, ал.1,т.1,предл.1 КЗ.

Съдът намира предявения иск за процесуално допустим по см. на чл.558, ал.5 КЗ, предвид наличния отказ на ГФ да изплати претенцията на ищеца.

Съгласно чл.519, ал.1,т.1 ответника извършва плащания в полза на увредените лица за вреди, причинени от моторно превозно средство, което е неидентифицирано или на което виновният водач няма сключена валидна задължителна застраховка "ГО" на автомобилистите или когато няма сключена задължителна застраховка "Злополука" на пътниците. В същия смисъл е и нормата на чл. 557, ал. 1, т. 1 КЗ, според която Гаранционен фонд изплаща в полза на увредените лица от Фонда за незастраховани МПС обезщетения за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания, причинени на територията на РБългария от МПС, което е напуснало местопроизшествието и не е било установено /неидентифицирано МПС/. А за определянето и изплащането на обезщетенията съответно се прилагат глава четиридесет и шеста и глава четиридесет и седма /чл. 558, ал. 2 КЗ/ – тоест правилата на гражданската отговорност на автомобилистите. Съобразно чл. 493а КЗ в случаите на телесно увреждане на пострадалото лице се дължи обезщетение за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди – в действителния им размер /чл. 499 КЗ/. Съгласно 497, ал. 1 КЗ отговорното за вредите лице, което според случая е или застрахователя по ГО или Гаранционен фонд при липсата на ГО или при неизвестен извършител дължи още и законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-

ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на необходимите доказателства за събитието; 2. изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 КЗ, освен в случаите, когато увреденото лице не е представило необходимите доказателства пред застрахователя.

За ангажиране безвиновната отговорност на Гаранционния фонд по предявените искиове, ищцата следва да установи при условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните предпоставки: - виновно и противоправно деяние на неизвестен извършител при управление на неустановено МПС, в резултат на което да е настъпило произшествие на територията на РБългария; - в пряка причинно-следствена връзка с това да са настъпили вреди за ищцата; увреденият да е предявил претенция за плащане пред Гаранционния фонд и искането му да не е удовлетворено в предвидения за това срок или да е отказано плащане, или увреденото лице да не е съгласно с размера на обезщетението.

Пред настоящата инстанция се установи, че ищцата е претърпяла сочените в исковата молба травматични увреждания и свързаните с това негативни преживявания, описани в исковата молба, както и че е поискала от ответника заплащане на обезщетение, което е отказано.

Спорни между страните са обстоятелствата, въз основа на които се ангажира отговорността на ответния фонд- че травматичните увреждания са настъпили при ПТП, причинено от неизвестен водач на неустановено МПС.

Както се посочи, доказването на тези обстоятелства е в тежест на ищцата. Същата твърди, че при настъпване на процесното ПТП на 13.01.2023 г., неустановеният автомобил след като я е блъснал е напуснал место- произшествието. Твърди и че местопроизшествието било посетено от мл.автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“-Русе, който съставил КП за ПТП с пострадали лица №39/18, в който описал причините и обстоятелствата за настъпване на инцидента.

Тези твърдения обаче се опровергават категорично от събраните доказателства. От Констативния протокол за ПТП с пострадали № 39/18/13.01.2023 г. се установява, че Й. е заявила пред полицейския служител, че процесното ПТП е настъпило в 07.00 ч. на 12.01.2023 г. Същото се установява и от Епикриза/ИЗ №935/13.01.2023 г.-л.9/, издадена от УМБАЛ Канев АД, Клиника Ортопедия и травматология, в която е посочено, че анамнезата е снета по данни на пациентката, която съобщава за травми на десен крак след като е блъсната от автомобил в 7.00 ч. на 12.01.2023 г. Съдът е обвързан от посочения от ищцата петитум на исковата молба, в който се претендират вреди от ПТП, настъпило на 13.01.2023 г./дата, посочена и в обстоятелствената част на ИМ/ и поради това и че дори да е настъпило ПТП с ищцата, то същото не се е случило на тази дата, а на 12.01.2023 г., съответно исковите са неоснователни.

Невярно се явява и твърдението, че местопроизшествието било посетено от мл.автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“-Русе, който съставил процесния КП за ПТП.

От протокола и от св.показания на ищцовия свидетел Д. се установява, че този протокол е съставен от полицейския служител в 06.40 ч. на 13.01.2023 г./24 часа след твърдяното ПТП в болнично заведение/.

Отделно от изложеното, по делото липсват обективни данни, въз основа на които да може да се заключи, че полученото от ищцата травматично увреждане се дължи на ПТП, настъпило по вина на водач на неидентифицирано моторно превозно средство, което е напуснало местопроизшествието и не е могло да бъде установено. Представеният констативен протокол за ПТП с пострадали в частта, касаеща обстоятелствата и причините за ПТП, няма качеството на официален свидетелстващ документ по въпросите за механизма, участниците и последиците от процесното ПТП, тъй като не материализира констатациите на издателя му, а съдържа изявленията на пострадалия пред полицейския служител. Той е съставен 24 часа след настъпилото според заявленията на ищцата ПТП и след като същата се намира в болнично заведение. Затова той не представлява доказателство за механизма, при който е настъпило процесното ПТП, и за участниците в него, нито може да обоснове ангажирането на отговорността на фонда за обезщетяване на претърпените от ищцата вреди, а се ползва с доказателствена сила само по отношение на съдържащите се в него неизгодни факти за лицето, чието изявление се възпроизвежда от съставителя на протокола/ в т.см. Решение № 15/25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I т. о., Решение № 98/ 25.06.2012 г. по т. д. № 750 от 2011 г. на ВКС, II т. о. и мн.др./. По делото няма данни за процесното ПТП да има очевидци, а назначените експертизи са изготвени само и единствено въз основа на КП за ПТП и схема към него.

Следва да се отбележи и че вещото лице по съдебномедицинската експертиза уточнява, че такова увреждане, като твърдяното в ИМ и получено от ищцата е възможно да се получи и по други механизми, без съприкосновение на лек автомобил с пешеходец.

Ангажираните от ищцата гласни доказателства не възпроизвеждат лични възприятия на свидетеля относно настъпването на процесното ПТП. Свидетелят Д. сочи, че закарал ищцата до местоработата ѝ, а впоследствие тя му се обадила и казала, че я е ударила кола, както и че после я е закарал в болницата.

Липсва и житейска логика, тежко пострадал от ПТП да уведоми надлежните органи и да посети лечебно заведение около 24 часа след инцидента.

Събраните от ищцата косвени доказателства относно настъпването на твърдяното ПТП са основани на предположения. При съвкупния им анализ не може да се направи категоричен извод за настъпване на същото, както и за противоправно поведение на неизвестен водач на неустановено МПС. Следователно не са установени по несъмнен начин обстоятелствата, съставляващи основание за ангажиране безвиновната отговорност на Гаранционен фонд и поради това исквете следва да се приемат за недоказани по основание и да се отхвърлят.

На осн.чл.78, ал.3 ГПК на ответника следва да се присъдят разноските по делото. В о.с.з. на 28.02.2024 г. процесуалният представител на ответника е претендирал

присъждане само на юрисконсултско възнаграждение, което искане е основателно, т.к. отговора на ИМ е подаден от юрисконсулт. Съдът приема, че на ответника се дължи сумата от 300.00 лв.-юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП. Безспорно ищцата е освободена от заплащане на д.т. и разноски по делото. Следва да се има предвид обаче, че законодателят не е изключил лицето, освободено от внасяне на разноските по производството, от отговорност за заплащане на разноските, направени от другата страна. По същество това освобождаване е с оглед да се осигури на страната достъп до правосъдие. Същевременно касае се за освобождаване от такси и разноски по производството /държавна такса, депозит за свидетел или вещо лице/, но не и от разноските на насрещната по спора страна/ в т.см. Определение № 732 от 22.11.2013 г. на ВКС по ч. гр. д. № 5705/2013 г., III г. о., ГК/.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Д. Г. Й., ЕГН: ***** от с.*** обл.Русе, ул.*** против Гаранционен фонд, БУЛСТАТ 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул."Граф Игнатиев"№2, искове за заплащане на сумата от 50000.00лв., ведно със законната лихва, считано от 28.04.2023 г.-обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, свързани с получени от ищцата травми от ПТП, настъпило на 13.01.2023 г. в гр.Русе и сумата от 535.15 лв., ведно със законната лихва, считано от 28.04.2023 г.-обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разноски за лечение, свързани с получени от ищцата травми от същото ПТП.

ОСЪЖДА Д. Г. Й., ЕГН: ***** от с.*** обл.Русе, ул.*** да заплати на Гаранционен фонд, БУЛСТАТ 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул."Граф Игнатиев"№2 сумата от 300.00 лв.-разноски по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд- Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____